

การคัดเลือกເຢືອຮາ ເພື່ອໃຫ້ໃນກາරທຳມູນຄາກາຟາງຂ້າວ

นายวิศิษฐ์พร เผื่อนพิภพ

ວິທບານີພນົດນີ້ເປັນລ່ວມໜຶ່ງຂອງກາຣົກກາຕາມທີ່ກັບສູງຕະປຣົມຢູ່ມາ ວິທບາຄ່າລ່ຽມທາບນັດທີ່

ກາຄວິ່ນຈຸລືວິທບາ

ບໍລິສັດວິທບາລັບ ຖຸພາລົງກຮ້າມຫາວິທບາລັບ

ພ.គ. 2529

ISBN 974-566-391-3

012007

i 17396761

The Selection of Fungi for Producing Organic Fertilizer from Rice Straw

Mr. Visitporn Pheunphiphop

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Science

Graduate School

Chulalongkorn University

1986

หน่วยอวิทยานิพนธ์

โดย

ภาควิชา

อาจารย์ปรีกษา

อาจารย์ปรีกษาร่วม

การคัดเลือกเข็อราเพื่อใช้ในการทำป้ายหมักจากฟางข้าว

นายวิศิษฐพร เผื่อนพิภพ

ฉูลีวิวิทยา

รองค่าล่ตราการย์ ดร.ประกิตติสิน สหనนกัน

รองค่าล่ตราการย์ ดร.นลิน นิลจุบล

บังคับวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นล้วนหนึ่ง

ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

— ๙๖ —

(รองค่าล่ตราการย์ ดร.สรชัย พิคำลุตระ)

รักษาระในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนรักษาระในตำแหน่งคณบดีบังคับวิทยาลัย

คณะกรรมการล่ออบวิทยานิพนธ์

.....สม. ลุนยวัฒน์..... ประธานกรรมการ

(รองค่าล่ตราการย์ ดร.สุมาส พิษณุลักษณ์)

.....พ. ก. ลักษณ์ ลับพะเพำ..... กรรมการ

(รองค่าล่ตราการย์ ดร.ประกิตติสิน สหนนกัน)

.....ศ. น. น. น. น...... กรรมการ

(รองค่าล่ตราการย์ ดร.นลิน นิลจุบล)

.....ร. ร. ร. ร. ร...... กรรมการ

(รองค่าล่ตราการย์ รีรัชวุฒิ มหามนตรี)

.....ส. ล. ล. ล. ล...... กรรมการ

(ดร.พิจิต รัตตฤท)
ลิขสิทธิ์ของบังคับวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวขอวิทยานิพนธ์	การคัดเลือกเชื้อราเพื่อใช้ในการทำปุ๋ยหมักจากฟางข้าว
ชื่อนิสิต	นายวิศิษฐ์พร เพื่อมพิภพ
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองค่าล่ตราการย์ ดร.ประกิตติสิน สีหม่นกัน
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองค่าล่ตราการย์ ดร.นสิน นิลจุบล
ภาควิชา	จุลทรรศวิทยา
ปีการศึกษา	2528

บทคัดย่อ

จากการทดลอง เกี่ยวกับประสิทธิภาพล่าร์ตัวเร่งที่เป็นเชื้อรูโนนกรีย์ ซึ่งได้มีการผลิต เป็นการค้านในต่างประเทศ พบว่าอัตราการย่อยล่อลาย (ค่ารับอนต์ในโตรเจน) ของฟางข้าว จากการทดลองทั้งสอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยเหตุผลนี้จึงนิยมสูง ที่จะแยกและคัดเลือกเชื้อราที่มีความสามารถสูงในการย่อยล่อลายฟางข้าวภายใต้ริบกิริกรรมแบบ ธรรมชาติ

จากการทดลองโดยใช้เชื้อรากจำนวน 208 สายพันธุ์ ซึ่งแยกมาจากฟางข้าวเหลือง ต่าง ๆ พนว่า เชื้อรา *Aspergillus* sp. (A-8), เชื้อรา *Aspergillus* sp. (B-25) และ เชื้อรา *Humicola* sp. (H-30) มีความสามารถผลิตเอนไซม์เซลลูโลสและไอล่า เนล ได้สูง เมื่อบ่มที่อุณหภูมิ 45 องศาเซลเซียล เป็นระยะเวลา 5 วัน ในขณะที่เชื้อรากมาตรฐาน *Trichoderma viridae* QM 9414 ผลิตเอนไซม์ได้สูง เมื่อบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียล เป็นระยะเวลา 5 วัน

จากการศึกษาเบริบบ์เทียบประสิทธิภาพในการผลิตเอนไซม์นิดต่าง ๆ ที่มีความ เหماะลุ่มต่อกการย่อยล่อลายเซลลูโลสและเอมิเซลลูโลส พนว่า เชื้อรา *Aspergillus* sp. (A-8) สามารถผลิตเอนไซม์เซลลูโลสและเคนรบออกซีเมการิลเซลลูโลสได้สูงสุด (1.22×10^6 และ 1.88×10^6 หน่วยต่อกรัมฟางข้าว) ขณะที่เชื้อรา *Aspergillus* sp. (B-25) สามารถผลิตเอนไซม์เบตากลูโคซิตอลได้สูงสุด (3.08×10^4 หน่วยต่อกรัมฟางข้าว) และเชื้อรา *Humicola* sp. (H-30) สามารถผลิตเอนไซม์ไอล่าเนลได้สูงสุด (1.99×10^7 หน่วยต่อกรัมฟางข้าว)

เมื่อศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาและสรีรวิทยาของ เขื้อราก 3 สายพันธุ์ พบว่า
เขื้อราก *Aspergillus* sp. (A-8) มีลักษณะคล้ายคลึงกับเขื้อราก *Aspergillus fumigatus*
Fresenius. ส่วนเขื้อราก *Aspergillus* sp. (B-25) มีลักษณะคล้ายคลึงกับเขื้อราก
Aspergillus flavipes ในขณะที่เขื้อราก *Humicola* sp. (H-30) มีลักษณะคล้ายคลึงกับ
เขื้อราก *Humicola lanuginosa*

จากการศึกษาปริมาณสปอร์ของ เขื้อราก เพื่อไข้เป็นหัวเขื้อในการทำบุญหมัก เขื้อราก
Aspergillus sp. (A-8) และเขื้อราก *Aspergillus* sp. (B-25) จะสร้างสปอร์ได้มาก
ที่สุดเท่ากับ 4.98×10^{12} และ 2.02×10^{11} สปอร์ต่อกรัมอาหาร เสียง เขื้อ ตามลำดับ
เมื่อเสียงในอาหารที่ประกอบด้วยฟางข้าวขนาดยาว 5 มิลลิเมตร ผลลงกับรำข้าวละ เอียดใน
อัตราล้วน 1 : 1 ส่วนเขื้อราก *Humicola* sp. (H-30) สร้างสปอร์ได้มากที่สุดเท่ากับ
 1.55×10^{11} สปอร์ต่อกรัมอาหาร เสียง เขื้อ เมื่อเสียงในอาหารที่ประกอบด้วยฟางข้าวขนาด
ยาว 5 มิลลิเมตร ผลลงกับรำข้าวละ เอียดในอัตราล้วน 1 : 9

จากการศึกษาการย่อยลักษณะฟางข้าวในโหลหมัก (ขนาดเล็บผ่าคู่นัยกกลาง 7 ซม.
สูง 24 ซม.) โดยการเติมเขื้อรากที่คัดเลือกได้ พบว่า อัตราการย่อยลักษณะฟางข้าวใน
โหลหมักที่เติมเขื้อรากนิดเดียวหรือเขื้อรากสัม (2 สายพันธุ์) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับโหลหมักที่ไม่เติมเขื้อราก โดยการเติมเขื้อรากเพียงนิดเดียวได้ผลดี
ที่สุด

จากการทดลองโดยใช้ลาร์ต่าง ๆ เพื่อเป็นแหล่งในโรคเจน พบว่า แอมโนเนียมในเตราต์
เป็นสารที่ดีที่สุดสำหรับเขื้อรากในการย่อยลักษณะฟางข้าว โดยในช่วงระดับ 1.5 - 5.0 เปอร์เซนต์
ของแอมโนเนียมในเตราต์ มีผลช่วยเร่งกระบวนการย่อยลักษณะ และปลดปล่อยก้าขารับอนได้อย่างดี
ของฟางข้าว

เมื่อศึกษาการหมักในระดับใหม่ โดยหมักฟางข้าวในถังซีเมนต์ (ขนาดเล็บผ่าคู่นัยกกลาง
80 ซม. สูง 70 ซม.) โดยเติมเขื้อราก *Aspergillus* sp. (A-8) หรือเขื้อราก
Aspergillus sp. (B-25) พบว่า อัตราการย่อยลักษณะฟางข้าวในถังหมักที่เติมเขื้อราก
จะเกิดขึ้นเร็วกว่าถังหมักที่ไม่เติมเขื้อราก นอกจากนี้พบว่าหลังจากการหมักฟางข้าว จำนวนเซลล์
ของเขื้อรากที่เติมลงไบมีการเพิ่มจำนวนมากขึ้น แล้วดังว่า เขื้อรากเหล่านี้สามารถเจริญและแก่ง แบ่ง
อาหารกับจุลทรรศน์ยังคงอื่น ๆ ที่มีอยู่ในฟางข้าวได้

จากผลการทดลองซึ่งได้กล่าวมาแล้วดังข้างต้น พบว่า เอื้อร้า *Aspergillus* sp. (A-8) และ เอื้อร้า *Aspergillus* sp. (B-25) เป็นเอื้อร้าล่ายพัมรุที่เหมาะสมสูงที่ใช้เติมในกระบวนการหมักปั่ยชีวภาพจากฟางข้าว และในอนาคตน่าจะมีการศึกษาเพิ่มเติมกระบวนการหมักในระดับขยายใหญ่ในภาคลุ่มน้ำด้วย

Thesis title The Selection of Fungi for Producing Organic
 Fertilizer from Rice Straw
 Name Mr. Visitporn Pheunphiphop
 Department Microbiology
 Thesis Advisor Associate Professor Prakitsin Sihanonth, Ph.D.
 Thesis Co-Advisor Associate Professor Naline Nilubol, Ph.D.
 Academic Year 1985

Abstract

Several commercial available namely Agromax, B-2, F, Kilodor have been tested for their efficiency of decomposing the rice straw. The difference of the results showed statistically insignificant in rate of decomposing (C/N ratio) the rice straw those treated with the biofertilizers and the control, which implied that the microorganisms present in those biofertilizers are not suitable for decomposing rice straw under the conditions tested. In this study, we intended to isolate and select some fungi with high ability to decompose the rice straw under local conditions.

Two hundred and eight strains of fungi have been isolated from various samples of decomposed rice straw. Among those isolates, *Aspergillus* sp. (A-8), *Aspergillus* sp. (B-25) and *Humicola* sp. (H-30) were selected. The selection based on their ability to produce cellulase and xylanase when cultivated in rice straw at 45°C for 5 days while *Trichoderma viridae* QM 9414 (cultivated at 30°C) was used as standard strain.

The comparative studies of the three strains showed that *Aspergillus* sp. (A-8) produced the highest amount of cellulase and carboxymethyl cellulase (1.22×10^6 and 1.88×10^6 units/gm rice straw) while *Aspergillus* sp. (B-25) was the best B-glucosidase producer (3.08×10^4 units/gm rice straw) and *Humicola* sp. (H-30) produced the highest amount of xylanase (1.99×10^7 units/gm rice straw).

The morphological and physiological characteristics of *Aspergillus* sp. (A-8) was found similar to *Aspergillus fumigatus* Fresenius, while *Aspergillus* sp. (B-25) similar to *Aspergillus flavipes*, and finally, *Humicola* sp. (H-30) similar to *Humicola lanuginosa*.

When the fungi were cultivated on 1 : 1 ratio of 5 mm. rice straw and fine rice bran, the maximal number of spore produced by *Aspergillus* sp. (A-8) and *Aspergillus* sp. (B-25) were 4.98×10^2 and 2.02×10^{11} spores/gm of substrate respectively while the maximal number of spore produced by *Humicola* sp. (H-30) was 1.55×10^{11} spores/gm of substrate. In case of *Humicola* sp. (H-30) the optimal ratio of rice straw : fine rice bran in the substrate was 1 : 9.

The experiments performed in glass jar (7 cm. in diameter, 24 cm. in height) showed the difference (statistically significant) in the rate of decomposing rice straw treated with either single or the mixer of two strains to the untreated control group with the best result from those of single strain treatment. Among various sources of inorganic nitrogen tested, ammonium nitrate was proved to be the best, thus, the optimal concentration of ammonium nitrate in the range between 1.5 - 5.0 % will enhance the rate of decomposing and the CO_2 evolution of rice straw treated.

Further studies of large scale decomposition when straw were allowed to decompose in round cement tanks (80 cm. in diameter, 70 cm. in height), again a higher rate of decomposition when rice straw were allowed to decompose in the presence of either *Aspergillus* sp. (A-8) or *Aspergillus* sp. (B-25) than untreated sample. In addition, it was found that number of fungal cell in the decompose straw increase with time of incubation suggesting that these fungi are capable of growing and competing for nutrition with other microorganisms presence in culture.

The results reported above suggest that *Aspergillus* sp. (A-8), and *Aspergillus* sp. (B-25) might be the promising strains to be used as biofertilizer for decomposing the rice straw. Further investigations especially using these fungi for larger scale decomposition and the field tests need to be continued.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ประกิตศิลิน สีหันท์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.นลิน นิลอุบล โดยได้รุณายิ่งค้ำแน่นนำปรีกษาแนวความคิดต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดียิ่ง ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี่

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี พิชญาภูร รองศาสตราจารย์วีระชัย มหามนตรี และ ดร.พิจิตต รัตนกุล ที่ได้ช่วยกรุณาตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องจนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพัสดา ปวนะฤทธิ ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ช่วยกรุณาให้คำแนะนำในการดำเนินงานทางลัทธิในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาจุลชีววิทยาที่ได้รุณายิ่งค้ำน้ำใจในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ พี่, เพื่อน และคุณว่าสิภวี นานา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่านในภาควิชาจุลชีววิทยา ที่ได้ช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมานุษยกรองเชนเตอร์ ที่ให้ทุนสำหรับทำการวิจัย ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้ช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิດา มารดา และญาติพี่น้องที่ได้ช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดีทุกประการ

สารบัญ

๙

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย

๑

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

๒

กิตติกรรมประกาศ

๓

สารบัญ

๔

สารบัญภาพ

๕

สารบัญตาราง

๖

คำย่อ

๗

บทที่

1	บทนำ	1
2	การตรวจเอกสาร	3
3	อุปกรณ์ เครื่องมือ และการทดลอง	27
4	ผลการศึกษา	53
5	วิเคราะห์และสรุปผลการทดลอง	266
	เอกสารอ้างอิง	316
	ภาคผนวก ก	338
	ข	344
	ค	351
	ง	355
	ประวัติ	371

สารบัญภาพ

หัวข้อ	หน้า
3.1 แลดง เครื่องกลั่นก๊าซแอมโนมีนิมด้วยไอน้ำ	49
3.2 แลดงล้วนประกอบของไฮลมักฟางข้าว	50
3.3 แลดงล้วนประกอบของ เครื่องมือที่ใช้ศึกษาปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการหมักฟางข้าว	51
3.4 แลดงล้วนประกอบด้วยเมนต์ไฮมักฟางข้าว	52
4.1 แลดงการ เปรียบเทียบอุณหภูมิภายในไฮลมักฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมสารตัวเร่งอะโกรแมกซ์, ปีล่อง, คิโลดอร์, เอฟ, ไบโอดีค และไม่เติมเขื้อร่า	59
4.2 แลดงการ เปรียบเทียบความเป็นกรดเป็นด่างของฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมสารตัวเร่งอะโกรแมกซ์, ปีล่อง, คิโลดอร์, เอฟ, ไบโอดีค และไม่เติมเขื้อร่า	61
4.3 แลดงการ เปรียบเทียบความชื้นของฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมสารตัวเร่งอะโกรแมกซ์, ปีล่อง, คิโลดอร์, เอฟ; ไบโอดีค และไม่เติมเขื้อร่า	63
4.4 แลดงการ เปรียบเทียบปริมาณคาร์บอนของฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมสารตัวเร่งอะโกรแมกซ์, ปีล่อง, คิโลดอร์, เอฟ, ไบโอดีค และไม่เติมเขื้อร่า	65
4.5 แลดงการ เปรียบเทียบปริมาณในต่อเจนของฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมสารตัวเร่งอะโกรแมกซ์, ปีล่อง, คิโลดอร์, เอฟ, ไบโอดีค และไม่เติมเขื้อร่า	67
4.6 แลดงการ เปรียบเทียบอัตราล้วนการบ่อนต่อในต่อเจนของฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมสารตัวเร่งอะโกรแมกซ์, ปีล่อง, คิโลดอร์, เอฟ, ไบโอดีค และไม่เติมเขื้อร่า	69

สารบัญภาพ (ต่อ)

รูปที่		หน้า
4.7	แลดงจำนวนเชื้อราที่แยกได้ โดยวิธีการปั่น (กำลัง 750 วัตต์) เป็นระยะเวลาต่างกัน	73
4.8	แลดงจำนวนเชื้อราที่แยกได้ โดยวิธีการเยย่า (250 รอบต่อนาที) เป็นระยะเวลาต่างกัน	74
4.9	แลดงจำนวนเชื้อราที่แยกได้โดยวิธีการใช้คัลลีนเสียง (กำลัง 40 วัตต์ และ 50 วัตต์) เป็นระยะเวลาต่างกัน	75
4.10	แลดงการเปรียบเทียบจำนวนเชื้อราที่แยกได้โดยวิธีการเยย่า (250 รอบต่อนาที) เป็นระยะเวลา 15 นาที, วิธีการปั่น (กำลัง 750 วัตต์) เป็นระยะเวลา 10 นาที, วิธีการใช้คัลลีนเสียง (กำลัง 40 วัตต์) เป็นระยะเวลา 3 นาที, วิธีการเยย่า (250 รอบต่อนาที) เป็นระยะเวลา 15 นาที ร่วมกับวิธีการใช้คัลลีนเสียง (กำลัง 40 วัตต์) เป็นระยะเวลา 3 นาที, วิธีการปั่น (กำลัง 750 วัตต์) เป็น ระยะเวลา 10 นาที ร่วมกับวิธีการใช้คัลลีนเสียง (กำลัง 40 วัตต์) เป็นระยะเวลา 3 นาที และวิธีการเยย่า (250 รอบต่อนาที) เป็น ระยะเวลา 15 นาที ร่วมกับวิธีการปั่น (750 วัตต์) เป็นระยะเวลา 10 นาที และวิธีการใช้คัลลีนเสียง (กำลัง 40 วัตต์) เป็นระยะเวลา 3 นาที	76
4.11	แลดงลักษณะโคโลนีของเชื้อราหัส A-8 ที่เจริญบนอาหาร Czapek's Solution Agar	97
4.12	แลดงลักษณะเลี้นไยและสปอร์ของเชื้อราหัส A-8 (400 x) ที่เจริญ บนอาหาร Czapek's Solution Agar	97
4.13	แลดงลักษณะโคโลนีของเชื้อราหัส A-8 ที่เจริญบนอาหาร Malt Extract Agar	98

สารบัญภาพ (ต่อ)

ขับศัพท์

หน้า

4.14	แลดองลักษณะโคโนเมียของ เอื้อรารหัส B-25 ที่เจริญบนอาหาร Czapek's Solution Agar	98
4.15	แลดองลักษณะเล้นไบและลีปอร์ของ เอื้อรารหัส B-25 (400 x) ที่ เจริญบนอาหาร Czapek's Solution Agar	99
4.16	แลดองลักษณะโคโนเมียของ เอื้อรารหัส B-25 ที่เจริญบนอาหาร Malt Extract Agar	99
4.17	แลดองลักษณะโคโนเมียของ เอื้อรารหัส H-30 ที่เจริญบนอาหาร Potato Dextrose Agar	100
4.18	แลดองลักษณะเล้นไบและลีปอร์ของ เอื้อรารหัส H-30 (400 x) ที่เจริญบนอาหาร Potato Dextrose Agar	100
4.19	แลดองลักษณะโคโนเมียของ เอื้อรารหัส H-30 ที่เจริญบนอาหาร Peptone Glucose Agar	101
4.20	แลดองลักษณะการเจริญของ เอื้อรารหัส A-8 บนอาหารที่มีฟางข้าว เป็นแหล่งคาร์บอน	102
4.21	แลดองลักษณะการเจริญของ เอื้อรารหัส B-25 บนอาหารที่มีฟางข้าว เป็นแหล่งคาร์บอน	102
4.22	แลดองลักษณะการเจริญของ เอื้อรารหัส H-30 บนอาหารที่มีฟางข้าว เป็นแหล่งคาร์บอน	103
4.23	เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์เซลลูเลสของ เอื้อราก <i>Aspergillus sp. (A-8)</i> , เอื้อราก <i>Aspergillus sp. (B-25)</i> และเอื้อราก <i>Humicola sp. (H-30)</i> ในระยะเวลาต่างกัน ...	109

สารบัญภาพ (ต่อ)

ขบก.

หน้า

4.24	เปรียบเทียบการเจริญและแอกติวิตี้ของเอนไซม์เซลลูแลสของเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) ในระยะเวลา ต่างกัน	110
4.25	เปรียบเทียบแอกติวิตี้ของเอนไซม์เซลลูแลสของเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อใช้ชนิดของ แหล่งไนโตรเจนต่างกัน	111
4.26	เปรียบเทียบแอกติวิตี้ของเอนไซม์เซลลูแลสของเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อบ่มที่อุณหภูมิ ต่างกัน	112
4.27	เปรียบเทียบแอกติวิตี้ของเอนไซม์เซลลูแลสของเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อความเป็นกรด เป็นด่าง เริ่มต้นของพางข้าวต่างกัน	113
4.28	เปรียบเทียบแอกติวิตี้ของเอนไซม์เซลลูแลสของเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อจำนวนลปอร์ เริ่มต้นต่างกัน	114
4.29	เปรียบเทียบแอกติวิตี้ของเอนไซม์เซลลูแลสของเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อความชื้นเริ่มต้น ของพางข้าวต่างกัน	115

สารบัญภาพ (ต่อ)

ข้อศึกษา	หน้า
4.30 เปรียบเทียบแอกติวิตี้ของ เอนไซม์เซลลูแลสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อใช้ขนาด ของฟางข้าวต่างกัน	116
4.31 เปรียบเทียบแอกติวิตี้ของ เอนไซม์เซลลูแลสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อใช้ แอมโมเนียมไนเตรตในปริมาณต่างกัน	117
4.32 เปรียบเทียบแอกติวิตี้ของ เอนไซม์เซลลูแลสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อบ่มเชื้อเป็น [*] ระยะเวลาต่างกัน	118
4.33 เปรียบเทียบแอกติวิตี้ของ เอนไซม์ไขล่า เนลของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) ในระยะเวลา ต่างกัน	124
4.34 เปรียบเทียบการเจริญและแอกติวิตี้ของ เอนไซม์ไขล่า เนลของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) ในระยะเวลา ต่างกัน	125
4.35 เปรียบเทียบแอกติวิตี้ของ เอนไซม์ไขล่า เนลของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อใช้ชนิดของ แหล่งไนโตรเจนต่างกัน	126

สารบัญภาพ (ต่อ)

ชุดที่	หน้า	
4.36	เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์ไฮล่า เนสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อบ่มที่ อุณหภูมิต่างกัน	127
4.37	เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์ไฮล่า เนสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อความเป็น กรด เป็นต่าง เริ่มต้นของฟางข้าวต่างกัน	128
4.38	เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์ไฮล่า เนสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อจำนวนลปอร์ เริ่มต้นต่างกัน	129
4.39	เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์ไฮล่า เนสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อความชื้น เริ่มต้นของฟางข้าวต่างกัน	130
4.40	เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์ไฮล่า เนสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อใช้ขนาด ของฟางข้าวต่างกัน	131
4.41	เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์ไฮล่า เนสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อใช้แอมโมเนียม ในเตอร์ตในปริมาณต่างกัน	132

สารบัญภาพ (ต่อ)

รูปที่

หน้า

4.42	เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์ไฮดรา เนลของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อปั่น เชือเป็น ระยะเวลาต่างกัน	133
4.43	เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์คาร์บอกรีเมทิล เชลลูเลสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) ในระยะเวลา ต่างกัน	140
4.44	เปรียบเทียบการเจริญและแอคติวิตี้ของ เอนไซม์คาร์บอกรีเมทิล เชลลูเลสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) ในระยะเวลาต่างกัน	141
4.45	เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์คาร์บอกรีเมทิล เชลลูเลสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อใช้ชนิดของแหล่ง ในโตรเจนต่างกัน	142
4.46	เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์คาร์บอกรีเมทิล เชลลูเลสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อปั่นที่อุณหภูมิ ต่างกัน	143
4.47	เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์คาร์บอกรีเมทิล เชลลูเลสของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อความเป็นกรด เป็นด่าง เริ่มต้นของพังข้าวต่างกัน	144

สารบัญภาพ (ต่อ)

ชุดศึกษา	หน้า
4.48 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์คาร์บอไฮเดรตสูญเสียของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อจำนวนลับปอร์ เริ่มต้นต่างกัน	145
4.49 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์คาร์บอไฮเดรตสูญเสียของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อความชื้น เริ่มต้นของพังข้าวต่างกัน	146
4.50 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์คาร์บอไฮเดรตสูญเสียของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อไข้ขั้นดักของ พังข้าวต่างกัน	147
4.51 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์คาร์บอไฮเดรตสูญเสียของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อไข้แอมโนเนียม ⁺ ในเตอร์ตินปริมาณต่างกัน	148
4.52 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์คาร์บอไฮเดรตสูญเสียของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อบ่มเชื้อเป็น ⁺ ระยะเวลาต่างกัน	149
4.53 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์เบตาoglucosidase ของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) ในระยะเวลา ต่างกัน	155

ล่ารบัญภาพ (ต่อ)

ขบก'	หน้า
4.54 เปรียบเทียบการเจริญและแอคติวิตี้ของเอนไซม์เบตากลูโคซีเดส์ ของเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) ในระยะเวลา ต่างกัน	156
4.55 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของเอนไซม์เบตากลูโคซีเดส์ของเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อไขขัดของเหลวในโตรเจน ต่างกัน	157
4.56 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของเอนไซม์เบตากลูโคซีเดส์ของเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อบ่มที่อุณหภูมิ ต่างกัน	158
4.57 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของเอนไซม์เบตากลูโคซีเดส์ของเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อความเป็นกรด เป็นด่างเริ่มต้นต่างกัน	159
4.58 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของเอนไซม์เบตากลูโคซีเดส์ของเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อจำนวนลปอร์ เริ่มต้นต่างกัน	160
4.59 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของเอนไซม์เบตากลูโคซีเดส์ของเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อความชื้น เริ่มต้นของพ่างข้าวต่างกัน	161

สารบัญภาพ (ต่อ)

ชุดที่	หน้า
4.60 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์เบตากลูโคซีเดลของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อใช้ขนาดของ พางข้าวต่างกัน	162
4.61 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์เบตากลูโคซีเดลของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อใช้แอมโนนียม ในเตรตในปริมาณต่าง ๆ	163
4.62 เปรียบเทียบแอคติวิตี้ของ เอนไซม์เบตากลูโคซีเดลของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) เมื่อบ่มเชื้อเป็นระยะ เวลาต่างกัน	164
4.63 แลดงการ เตรียมอินโนคูลั่มของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ในอาหาร เสียง เชือกีประกอบด้วยพางข้าวขนาดยาว 5 มม. ผลลัมกับ ^ก รำข้าวละ เอียดในอัตราส่วน 5 ต่อ 5	166
4.64 แลดงการ เตรียมอินโนคูลั่มของ เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) ในอาหาร เสียง เชือกีประกอบด้วยพางข้าวขนาดยาว 5 มม. ผลลัมกับ ^ก รำข้าวละ เอียดในอัตราส่วน 5 ต่อ 5	166
4.65 แลดงการ เตรียมอินโนคูลั่มของ เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) ในอาหาร เสียง เชือกีประกอบด้วยพางข้าวขนาดยาว 5 มม. ผลลัมกับ ^ก รำข้าวละ เอียดในอัตราส่วน 1 ต่อ 9	167

สารบัญภาพ (ต่อ)

ชุดที่

หน้า

4.66	แลดงจำนวนลปอร์ของ เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ในอาหาร เสียง เขื้อซึ่งประกอบด้วยรำข้าวหยาบต่อรำข้าวละ เอียด และฟางข้าวขนาดยาว 5 มม. ต่อรำข้าวละ เอียดในอัตราล้วนต่างกัน	168
4.67	แลดงจำนวนลปอร์ของ เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) ในอาหาร เสียง เขื้อซึ่งประกอบด้วยรำข้าวหยาบต่อรำข้าวละ เอียด และฟางข้าวขนาดยาว 5 มม. ต่อรำข้าวละ เอียดในอัตราล้วนต่างกัน ..	169
4.68	แลดงจำนวนลปอร์ของ เขื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) ในอาหาร เสียง เขื้อซึ่งประกอบด้วยรำข้าวหยาบต่อรำข้าวละ เอียด และฟางข้าวขนาดยาว 5 มม. ต่อรำข้าวละ เอียดในอัตราล้วนต่างกัน	170
4.69	แลดงการหมักฟางข้าวในโคลเก็ว โดยมีท่อเอลลอนสำหรับระบายน้ำ	171
4.70	แลดงการเปรียบเทียบอุณหภูมิภายในโคลหมักฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เขื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเขื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) ร่วมกับเขื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) และไม่เติมเขื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตตระต 0.8 เปอร์เซนต์	185

สารบัญภาพ (ต่อ)

รูปที่

หน้า

4.71	แลดงการ เปรียบเทียบความเป็นกรดเป็นด่างของฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตรต 0.8 เปอร์เซนต์ 187
4.72	แลดงการ เปรียบเทียบความชื้นของฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตรต 0.8 เปอร์เซนต์ 189
4.73	แลดงการ เปรียบเทียบปริมาณคราบอนของฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตรต 0.8 เปอร์เซนต์ 191

สารบัญภาพ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.74 แลดงการ เปรียบเทียบปริมาณในโตร เจนของฟางข้าว ตลอดระยะเวลา เวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับ <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติม แอมโมเนียมในเตรต 0.8 เปอร์เซ็นต์	193
4.75 แลดงการ เปรียบเทียบอัตราส่วนการรับอนต์ในโตร เjenของฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา . <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติม แอมโมเนียมในเตรต 0.8 เปอร์เซ็นต์	195
4.76 แลดงการ เปรียบเทียบปริมาณโพตัล เชีymอกไชด์ของฟางข้าว ตลอด ระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp.	

สารบัญภาพ (ต่อ)

ขบค.	หน้า
(H-30), เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) ร่วมกับเขื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) และไม่เติมเขื้อรา พร้อมกับเติม แอมโมเนียมในเตรต 0.8 เปอร์เซนต์	197
4.77 แล้วดังการ เปรียบเทียบปริมาณฟอสฟอรัส เพนตากอกไชด์ของพางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เขื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเขื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) ร่วมกับเขื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) และไม่เติมเขื้อรา พร้อมกับเติม แอมโมเนียมในเตรต 0.8 เปอร์เซนต์	199
4.78 แล้วดังการ เปรียบเทียบอัตราภูมิภาคในโคลหมักพางข้าว ตลอดระยะเวลา เวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเขื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตรตในปริมาณที่ต่างกันคือ 1.5, 2.5 และ 5.0 เปอร์เซนต์	216
4.79 แล้วดังการ เปรียบความเป็นกรดเป็นด่างของพางข้าว ตลอดระยะเวลา เวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เขื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเขื้อรา พร้อมกับ เติมแอมโมเนียมในเตรตในปริมาณที่ต่างกันคือ 1.5, 2.5 และ 5.0 เปอร์เซนต์	218

สารบัญภาพ (ต่อ)

รูปที่		หน้า
4.80	แลดงการ เปรียบเทียบความอึ้นของฟางข้าว ตลอดระยะเวลา ที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อม กับเติมแอมโมเนียมในเตรตในปริมาณที่ต่างกันคือ 1.5, 2.5 และ 5.0 เปอร์เซ็นต์	220
4.81	แลดงการ เปรียบเทียบปริมาณการรับอนของฟางข้าว ตลอดระยะเวลา ที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับ เติมแอมโมเนียมในเตรตในปริมาณที่ต่างกันคือ 1.5, 2.5 และ 5.0 เปอร์เซ็นต์	222
4.82	แลดงการ เปรียบเทียบปริมาณในโตร เจนของฟางข้าว ตลอดระยะเวลา ที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับ เติมแอมโมเนียมในเตรตในปริมาณที่ต่างกันคือ 1.5, 2.5 และ 5.0 เปอร์เซ็นต์	224
4.83	แลดงการ เปรียบเทียบอัตราล่วงการรับอนต่อในโตร เjenของฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตรตในปริมาณที่ต่างกันคือ 1.5, 2.5 และ 5.0 เปอร์เซ็นต์	226
4.84	แลดงการ เปรียบเทียบปริมาณโพตัล เซียมออกไซด์ของฟางข้าว ตลอด ระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตรตในปริมาณที่ต่างกันคือ 1.5, 2.5 และ 5.0 เปอร์เซ็นต์	228

สารบัญภาพ (ต่อ)

ชุดที่	หน้า	
4.85	แล้วดงการ เปรียบเทียบปริมาณฟองฟอร์ส์เพนตากอกไชด์ของฟางข้าว ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมใน terrestrial ในปริมาณที่ต่างกันคือ 1.5, 2.5 และ 5.0 เปอร์เซ็นต์	230
4.86	แล้วดง เครื่องมือที่ใช้วัดปริมาณก้าช์คาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้นใน ระหว่างการหมักฟางข้าว	235
4.87	แล้วดงการ เปรียบเทียบปริมาณก้าช์คาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้นทุก 5 วันของ การหมักฟางข้าว เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมใน terrestrial ในปริมาณที่ต่างกันคือ 1.5, 2.5 และ 5.0 เปอร์เซ็นต์	236
4.88	แล้วดงการ เปรียบเทียบปริมาณก้าช์คาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้นใน ระหว่างการหมักฟางข้าว โดยเติมเชื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (B-25) พร้อมกับเติม แอมโมเนียมใน terrestrial ในปริมาณที่ต่างกันคือ 1.5, 2.5 และ 5.0 เปอร์เซ็นต์	238
4.89	แล้วดงการหมักฟางข้าวในถังหมักซีเมเนต์ โดยมีท่อ เอลล่อนส์หารับ ระบายน้ำอากาศ	248
4.90	แล้วดงการ เปรียบเทียบอัตราภูมิภาคในถังหมักฟางข้าว ตลอดระยะเวลา เวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมใน terrestrial 1.5 เปอร์เซ็นต์	249

สารบัญภาพ (ต่อ)

รูปที่

หน้า

4.91	แลดงการ เปรียบเทียบความเป็นกรดเป็นด่างของฟางข้าวในสังหมัก ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตรต 1.5 เปอร์เซนต์	251
4.92	แลดงการ เปรียบเทียบความซึ้นของฟางข้าวในสังหมัก ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตรต 1.5 เปอร์เซนต์	253
4.93	แลดงการ เปรียบเทียบปริมาณคราบอนของฟางข้าวในสังหมัก ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตรต 1.5 เปอร์เซนต์	255
4.94	แลดงการ เปรียบเทียบปริมาณไนโตรเจนของฟางข้าวในสังหมัก ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตรต 1.5 เปอร์เซนต์	257
4.95	แลดงการ เปรียบเทียบอัตราล้วนค่าบอนต่อไนโตรเจนของฟางข้าว ในสังหมัก ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตรต 1.5 เปอร์เซนต์	259

สารบัญภาพ (ต่อ)

รูปที่

หน้า

4.96	แลดงการ เปรียบเทียบปริมาณโพลีสีอีมอกไชด์ของฟางข้าวใน ถังหมัก ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเกรต 1.5 เปอร์เซ็นต์	261
4.97	แลดงการ เปรียบเทียบปริมาณฟองฟอร์ส เฟนตาออกไชด์ของฟางข้าว ในถังหมัก ตลอดระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเกรต 1.5 เปอร์เซ็นต์	263
4.98	แลดงการ เปรียบเทียบจำนวนเชื้อราในถังหมัก ตลอดระยะเวลา เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเกรต 1.5 เปอร์เซ็นต์	265

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	แลดงขั้นิตยองลุสินทรีย์แยกได้จากการของปุ่มหมาก	15
2.2	แลดงปริมาณข้าวและฟางข้าวที่ผลิตได้ในโลก	17
2.3	แลดงอัตราล้วนการบอนต่อในโตรเจนของเคษพีชนิดต่าง ๆ ...	20
4.1	แลดงผลการวิเคราะห์อุณหภูมิภายในห้องหมักฟางข้าว ที่เติมลาร์ตัวเร่งต่างชนิดกัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	60
4.2	แลดงผลการวิเคราะห์ความเป็นกรดเป็นด่างของฟางข้าว ที่เติมลาร์ตัวเร่งต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 42 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	62
4.3	แลดงผลการวิเคราะห์ความเข้มของฟางข้าว ที่เติมลาร์ตัวเร่งต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 42 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	64
4.4	แลดงผลการวิเคราะห์ปริมาณคาร์บอนของฟางข้าว ที่เติมลาร์ตัวเร่งต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 42 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	66
4.5	แลดงผลการวิเคราะห์ปริมาณไนโตรเจนของฟางข้าว ที่เติมลาร์ตัวเร่งต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 42 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	68
4.6	แลดงผลการวิเคราะห์อัตราล้วนการบอนต่อในโตรเจนของฟางข้าว ที่เติมลาร์ตัวเร่งต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 42 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple range Test	70
4.7	แลดงการเปรียบเทียบจำนวนเชื้อรา กับวิธีแยกเชื้อราจากฟางข้าวหมากแหล่งต่าง ๆ	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.8	แลดงแหล่งของฟางข้าวที่ใช้แยกເຂົ້າຮາ	82
4.9	แลดงจำนวนເຂົ້າຮາທີ່ສ່ວນບຣິເວນໄລ້ຮອບໂຄໂລນີ ເນື່ອເສັ້ນໃນ อาหารງຸ້ມແຫ຺ງທີ່ມີການປອກຫຼິມເມກຮິລເຂົ້າລູໂລລ ເປັນແຫັ່ງການບອນ ປ່ມໄວທີ່ອຸດຍຸມ 30 ແລະ 45 ອົງຄາເຂົ້າລູໂລລ	83
4.10	แลດงจำนวนເຂົ້າຮາທີ່ສັດເລືອກໄດ້ ເນື່ອເສັ້ນໃນอาหารງຸ້ມແຫ຺ງທີ່ມີ ແລ້ວພາເຂົ້າລູໂລລ ເປັນແຫັ່ງການບອນ ປ່ມໄວທີ່ອຸດຍຸມ 30 ແລະ 45 ອົງຄາເຂົ້າລູໂລລ	84
4.11	แลດงจำนวนເຂົ້າຮາທີ່ສັດເລືອກໄດ້ ເນື່ອເສັ້ນໃນอาหาร ເໜວທີ່ມີ ກະຮະດາກກະຮອງ ເປັນແຫັ່ງການບອນ ປ່ມໄວທີ່ອຸດຍຸມ 30 ແລະ 45 ອົງຄາເຂົ້າລູໂລລ	85
4.12	แลດງກາຮັດເອນໄໝມໍເຂົ້າລູເລຸລ ແລະ ການປອກຫຼິມເມກຮິລເຂົ້າລູເລຸລ ຂອງເຂົ້າຮາທີ່ສັດເລືອກໄດ້ທີ່ອຸດຍຸມ 30 ແລະ 45 ອົງຄາເຂົ້າລູໂລລ ..	86
4.13	แลດງກາຮັດເອນໄໝມໍເຂົ້າລູເລຸລ ແລະ ການປອກຫຼິມເມກຮິລເຂົ້າລູເລຸລ ກັບຄວາມກວ້າງຂອງບຣິເວນໄລ້ຮອບໂຄໂລນີເຂົ້າຮາທີ່ສັດເລືອກໄດ້ທີ່ ອຸດຍຸມ 30 ແລະ 45 ອົງຄາເຂົ້າລູໂລລ	87
4.14	แลດງກາຮັດເອນໄໝມໍເຂົ້າລູເລຸລ ກັບພາຫາດ ເລັ້ນຜ່າຕູນຍັກລາງໂຄໂລນີຂອງເຂົ້າຮາທີ່ສັດເລືອກໄດ້ ທີ່ອຸດຍຸມ 30 ແລະ 45 ອົງຄາເຂົ້າລູໂລລ	88
4.15	แลດງจำนวนເຂົ້າຮາທີ່ສັດເລືອກໄດ້ ເນື່ອເສັ້ນໃນอาหารງຸ້ມແຫ຺ງທີ່ມີ ໄຟແລນ ເປັນແຫັ່ງການບອນ ປ່ມໄວທີ່ອຸດຍຸມ 30 ແລະ 45 ອົງຄາເຂົ້າລູໂລລ	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16 แล้วดงการเปรียบเทียบการผลิตเงินไข่มีไข่ลา เนลกับความกว้างของบริเวณไอล์รอดโคลนอย่าง เอื้อรากีคัดเลือกได้ ที่อุณหภูมิ 30 และ 45 องศาเซลเซียส	90
4.17 แล้วดงชั้นดินของ เอื้อรากีมีความลามารถในการย่อยล้ำเข้าโลลลีเยก้าได้จากฟางข้าวเหลืองต่าง ๆ	91
4.18 แล้วดงชั้นดินของ เอื้อรากีมีความลามารถในการย่อยล้ำเข้าไปในฟางข้าวเหลืองต่าง ๆ	92
4.19 แล้วดงผลการวิเคราะห์อุณหภูมิภายในโพลงหมักฟางข้าว ที่เติมเอื้อรากีต่างชั้นดินกัน เป็นระยะเวลา 30 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	186
4.20 แล้วดงผลการวิเคราะห์ความเป็นกรดเป็นด่างของฟางข้าว ที่เติมเอื้อรากีต่างชั้นดินกัน เป็นระยะเวลา 30 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	188
4.21 แล้วดงผลการวิเคราะห์ความเข้มของฟางข้าวที่เติมเอื้อรากีต่างชั้นดินกัน เป็นระยะเวลา 30 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	190
4.22 แล้วดงผลการวิเคราะห์ปริมาณคาร์บอนของฟางข้าว ที่เติมเอื้อรากีต่างชั้นดินกัน เป็นระยะเวลา 30 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	192
4.23 แล้วดงผลการวิเคราะห์ปริมาณในต่อเจนของฟางข้าว ที่เติมเอื้อรากีต่างชั้นดินกัน เป็นระยะเวลา 30 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	194

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

4.24	แล้วดงผลการวิเคราะห์อัตราล่วงคาดการ์บอนต่อในโตรเจนของฟางข้าว ที่เติมเขื้อร่าต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 30 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	196
4.25	แล้วดงผลการวิเคราะห์ปริมาณโพตัล เซียมออกไซด์ของฟางข้าว ที่เติม เขื้อร่าต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 30 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	198
4.26	แล้วดงผลการวิเคราะห์ปริมาณฟอลส์ฟอร์ส เphenataออกไซด์ของฟางข้าว ที่เติมเขื้อร่าต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 30 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	200
4.27	แล้วดงผลการวิเคราะห์อุณหภูมิภายในโหลมหาดฟางข้าว ที่เติมเขื้อร่า ^{ต่างชนิดกัน และแอมโนมเนียมในเตรตในปริมาณต่างกัน เป็นระยะเวลา} เวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test..	217
4.28	แล้วดงผลการวิเคราะห์ความเป็นกรดเป็นด่างของฟางข้าว ที่เติมเขื้อร่า ^{ต่างชนิดกัน และแอมโนมเนียมในเตรตในปริมาณต่างกัน เป็นระยะเวลา} 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	219
4.29	แล้วดงผลการวิเคราะห์ความยืนของฟางข้าว ที่เติมเขื้อร่าต่างชนิดกัน และแอมโนมเนียมในเตรตในปริมาณต่างกัน เป็นระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	221
4.30	แล้วดงผลการวิเคราะห์ปริมาณคาดการ์บอนของฟางข้าว ที่เติมเขื้อร่า ^{ต่างชนิดกัน และแอมโนมเนียมในเตรตในปริมาณต่างกัน เป็นระยะเวลา} 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test ...	223

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.31 แสดงผลการวิเคราะห์ปริมาณในต่อเจนของฝ่างข้าว ที่เติม เขื้อราต่างชนิดกัน และแอมโนมเนียมในteredตในปริมาณต่างกัน ^{เป็นระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test}	225
4.32 แสดงผลการวิเคราะห์ตราชล่วงการบอนต่อในต่อเจนของฝ่างข้าว ที่เติมเขื้อราต่างชนิดกัน และแอมโนมเนียมในteredตในปริมาณต่างกัน ^{เป็นระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test}	227
4.33 แสดงผลการวิเคราะห์ปริมาณโพตัล เซียมออกไซด์ของฝ่างข้าว ที่เติม เขื้อราต่างชนิดกัน และแอมโนมเนียมในteredตในปริมาณต่างกัน เป็น ^{ระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test}	229
4.34 แสดงผลการวิเคราะห์ปริมาณฟอร์สฟอรัส เบนตาออกไซด์ของฝ่างข้าว ที่เติมเขื้อราต่างชนิดกัน และแอมโนมเนียมในteredตในปริมาณต่างกัน ^{เป็นระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test}	231
4.35 แสดงผลการวิเคราะห์ปริมาณเกาข์การบอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้น เมื่อ ^{เติมเขื้อราต่างชนิดกัน และแอมโนมเนียมในteredตในปริมาณต่างกัน ในช่วง 5 วัน ลุดท้ายของการหมัก โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test}	237
4.36 แสดงผลการวิเคราะห์ปริมาณเกาข์การบอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้น ^{เมื่อเติมเขื้อราและแอมโนมเนียมในteredตในปริมาณต่างกัน เป็นระยะเวลา เวลา 30 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test}	239

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.37 แสดงผลการวิเคราะห์อุณหภูมิภายในรังหมากฟางข้าว ที่เติม เขื้อร่าต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	250
4.38 แสดงผลการวิเคราะห์ความเป็นกรดเป็นด่างของฟางข้าว ที่เติม เขื้อร่าต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	252
4.39 แสดงผลการวิเคราะห์ความชื้นของฟางข้าว ที่เติมเขื้อร่า ชนิดกัน เป็นระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	254
4.40 แสดงผลการวิเคราะห์ปริมาณคาร์บอนของฟางข้าว ที่เติมเขื้อร่า ต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	256
4.41 แสดงผลการวิเคราะห์ปริมาณไนโตรเจนของฟางข้าว ที่เติมเขื้อร่า ต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	258
4.42 แสดงผลการวิเคราะห์ตัวล่วงคาร์บอนต่อในไนโตรเจนของฟางข้าว ที่เติมเขื้อร่าต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	260
4.43 แสดงผลการวิเคราะห์ปริมาณโพแทสเซียมออกไซด์ของฟางข้าว ที่ เติมเขื้อร่าต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	262

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.44	แสดงผลการวิเคราะห์ปริมาณฟอลฟอร์ลีเพนตาออกไซด์ของฟางข้าว ที่เติมเขื้อราต่างชนิดกัน เป็นระยะเวลา 25 วัน โดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test	264
5.1	สรุปปัจจัยและสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตเอนไซม์เซลลูเลสสูงสุดของเขื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (A-8), เขื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (B-25) และเขื้อรา <i>Humicola sp.</i> (H-30)	308
5.2	สรุปปัจจัยและสภาวะที่เหมาะสมล้มในการผลิตเอนไซม์ไซยาเนสสูงสุดของเขื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (A-8), เขื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (B-25) และเขื้อรา <i>Humicola sp.</i> (H-30)	309
5.3	สรุปปัจจัยและสภาวะที่เหมาะสมล้มในการผลิตเอนไซม์карบอกซีเมทริลเซลลูเลสสูงสุดของเขื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (A-8), เขื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (B-25) และเขื้อรา <i>Humicola sp.</i> (H-30)	310
5.4	สรุปปัจจัยและสภาวะที่เหมาะสมล้มในการผลิตเอนไซม์เบตากลูโคซีเดสสูงสุดของเขื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (A-8), เขื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (B-25) และเขื้อรา <i>Humicola sp.</i> (H-30)	311
5.5	สรุปความสามารถในการผลิตเอนไซม์ที่เกี่ยวข้องกับการย่อยลัลัยเซลลูโลลลและเอฟิเซลลูโลลลของเขื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (A-8), เขื้อรา <i>Aspergillus sp.</i> (B-25) และเขื้อรา <i>Humicola sp.</i> (H-30) เมื่อบ่มเขื้อราเป็นระยะเวลา 12 วัน ..	312

สำรวจปัญญาทาง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

5.6	ลักษณะการเปลี่ยนค่าคงที่ของฟางข้าวและสภาวะแวดล้อมภายในห้องแม่กับเปลี่ยนแปลงไปในระยะเวลา 30 วัน เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) ร่วมกับเชื้อรา <i>Humicola</i> sp. (H-30) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตอร์ 0.8 เปอร์เซ็นต์ 313
5.7	ลักษณะการเปลี่ยนค่าคงที่ของฟางข้าวและสภาวะแวดล้อมภายในห้องแม่กับเปลี่ยนแปลงไปในระยะเวลา 25 วัน เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตอร์ 1.5, 2.5 และ 5.0 เปอร์เซ็นต์ 314
5.8	ลักษณะการเปลี่ยนค่าคงที่ของฟางข้าวและสภาวะแวดล้อมภายในห้องแม่กับเปลี่ยนแปลงไปในระยะเวลา 25 วัน เมื่อเติมเชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (A-8), เชื้อรา <i>Aspergillus</i> sp. (B-25) และไม่เติมเชื้อรา พร้อมกับเติมแอมโมเนียมในเตอร์ 1.5 เปอร์เซ็นต์ 315

คำย่อ

มล.	=	มิลลิลิตร
มก.	=	มิลลิกรัม
มม.	=	มิลลิเมตร
ขม.	=	เข่นติ เมตร